Arjen: ‘Net glêshurd, mar Glashart’

► Banketbakker begint tweede jeugd als kunstzinnig glazenier

What’s in a name ? Wat zegt een naam ? Voor Arjen Hoekstra (40) in Dokkum is de keus voor zijn bedrijfsnaam alleszeggend. De voormalig banketbakker legt graag uit dat ‘Glashart’ bij wijze van spreken in de kern de kers op de taart is.

Glas in lood raam met nachtvlinder wordt nog één keer opgepoetst om te schitteren boven de ingang van een woning. Foto Deurtje

DOKKUM ,,Taarten kinst noch sa moai meitsje, mar se wurde opiten en it ferhaal is út. By it meitsjes fan glêskeunst makkest wat dat bliuwt, as oantinken foar it rút of op in oar plak. It bliuwt. Dat fyn ik just moai.” Na jarenlang bij banketbakkers te hebben gewerkt in ook managementfuncties, heeft Arjen Hoekstra begin dit jaar de knoop doorgehakt voor de start van een kunstzinnig bedrijf. Hij leerde het bakkersvak als ‘jongfeint’ bij bakker Buwalda in de Breedstraat in Dokkum en vervolgde bij soortgelijke ondernemingen elders in de provincie deze loopbaan. ,,Taarten meitsje is echt in moai fak. Dêr sit ek bêst wol in soad oan kreativiteit yn, mar de produksje is dochs gauris prioriteit ien. Dan mist nei ferrin fan jierren it persoanlike, it eigene.”

Gebiologeerd

Gaandeweg is zijn interesse gewekt voor het beroep van glazenier. ,,It sil sa’n trije jier lyn west ha. Ik seach in lyts glêswurk dat sa keunstsinnich wie, sa moai, sa boeiend. Dan bliuwst der even by stean en ynienen foel it kwartsje: soks wol ik ek.” Gebiologeerd zoals dat heet door een enkele kunstzinnige uiting trok de wereld van glazeniers hem onverhoeds aan. Arjen volgde een beroepsopleiding in Zwolle en maakte zich de basiskennis voor het werken als glazenier snel eigen. Daarnaast stortte hij zich op een aantal gerichte cursussen zoals het brandschilderen van glas.

,,Sa spylje ik mei it ljocht. Swart kin swart bliuwe, mar kin ek in hiele moaie grys-tint wurde. It skilderjen op glês is in hiele âlde technyk, dy't eins noch krekt itselde bleaun is as ieuwen lyn. De ferve leit los op it glês, oant it momint dat it yn de oven giet. Op hege temperatueren wurde de pigminten permanint yn it glês bakt. It brânskildere glês giet yn 'e regel meardere kearen de oven yn, omdat der wurke wurdt yn lagen. Hjirtroch kin ien inkelde kleur samar in hiel ferhaal fertelle.”

Arjen Hoekstra inzijn aterier aan de Rondweg-West. Foto Jelle Raap

Alle bochten

Als basismateriaal hanteert hij standaard vlakglas dat via groothandels in ons land of een importeur in Duitsland in voldoende mate en in voldoende maten verkrijgbaar is. ,,As ien mei eigen glês oankomt fanwegen in emosjoniele wearde, dan kinne wy de mooglikheden besjen.” In principe kiest hij zelf het materiaal uit. Hoe dat eruit moet zien voor wat de grootte, kleur en vorm betreft, kan per opdracht verschillend.

,,De ien wol in rjochthoekig wurk, in oaren in rûn. It glês is, soms yn fasen, sa te snijen yn bochten of sûnder bochten dat eins alles mooglik is.” De glas-in-lood-ramen die hij maakt, worden meestal gepositioneerd in een raam- of deurkozijn of aan de binnenkant van een raam als ornament. ,,In keunstwurk tusken dûbeld glês soe yn téory kinne, mar ik soe dat sels net sa gau dwaan.” Naast de glas-in-lood-produkties heeft hij zich in de loop van dit jaar vooral bezig gehouden met raamhangers en vrijstaande panelen van glas. ,,Blommen, flinters of sels in kear in bysûndere foarelfisk”, somt hij op over de opties die hij onder ogen heeft gehad, ,,Of in logo fan in bedriuw of feriening. Hast alles kin, leafst sa persoanlik mooglik.” Voor de DoRe-kerk in Dokkum vervaardigde hij bijvoorbeeld een ornament als jubileumcadeau voor organist Piet de Jong voor diens halve eeuw achter de klavieren. Het silhouet van het karakteristieke kerkgebouw is daarin verwerkt.

Oarsom wurkje

Na het bepalen van de grootte, de vorm en de kleurstelling gaat de Dokkumer glazenier doorgaans aan de slag. ,,Mar”, zo geeft hij als voorzet, ,,ik wurkje ek wolris oarsom.” Tussen het aangeleverd glas valt zijn oog soms plotseling op een bepaald patroon. ,,Somtiden krijst glês ûnder eagen mei in hiele moaie struktuer. Dan tink ik: dit is gaadlik glês foar de foarm fan in fisk of in fûgel.” Handgemaakt glas verdient dan ook zijn voorkeur, omdat het juist door de aard van de productie een ander karakter heeft. ,,Yn masjinaal makke glês sit in patroan mei in bepaald ritme. Dat ritme komt hieltyd werom. By hânmakke glês is de struktuer alle kearen wer oars. It libbet en dat haw ik ek it leafst. Sa bliuwt it unyk en dan kin ik echt myn hert deryn lizze. Dêrom fyn ik de bedriuwsnamme ek sa moai. Myn wize fan wurkjen moat yn de namme ta utering komme en dat docht it.” ■

Jelle Raap